

zaaknummer 2010T075

11 juni 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. A.W.E.S. van Duyneveldt-Franken, advocaat te
Leiden,

tegen:

(wijlen) **[naam]**
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie van de Priesters van het Heilig
Hart van Jezus.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 10 november 2011. Op 6 maart 2012 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van de advocaat van de Congregatie, mr. R.P. Baetens.

Op 7 mei 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur. Namens de Congregatie is verschenen [naam], bijgestaan door mr. Baetens voornoemd. Betrokkenen hebben hun standpunten toegelicht.

2. De klacht

2.1. Toen klager ongeveer vijf jaar oud was, werd hij in het kindertehuis [naam] te [plaats] geplaatst. Aangeklaagde kwam regelmatig in het kindertehuis langs en nam dan een groepje van vijf tot tien jongens mee om te gaan vissen in de [gracht]. Klager is tijdens het vissen meerdere keren door aangeklaagde mee de struiken ingelokt en werd daar door hem betast. Aangeklaagde haalde dan het geslachtsdeel van klager uit zijn broek en kuste daarop en nam het geslachtsdeel van klager in zijn mond. Na afloop kreeg klager dan een snoepje. Klager denkt dat dit ongeveer tien keer is gebeurd. Klager werd toen hij zeven jaar oud was bij een pleeggezin geplaatst, waardoor het misbruik door aangeklaagde eindigde.

2.2. Klager heeft nooit met iemand over het misbruik durven te praten. Hij heeft altijd veel aan deze gebeurtenissen gedacht, maar probeerde dit zoveel mogelijk weg te stoppen door veel te werken. Pas sinds kort heeft klager dit verhaal aan zijn familie kunnen vertellen. Klager is bezig een boek te schrijven over zijn ervaringen. Hij geeft aan dat het nadenken over zijn leven hem somber maakt.

2.3. Klager maakt de balans van zijn leven op en de indiening van zijn klacht is een verwerking van een gedeelte van zijn verleden.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. Mr. Baetens heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde, maar dat in de archieven enkel de personaliakaart van aangeklaagde, zijn overlijdensbericht en een bidprentje zijn aangetroffen. Bij de Congregatie zijn, behalve de klacht van klager, geen andere klachten tegen aangeklaagde bekend. Mr. Baetens wijst erop dat er geen steunbewijs is dat de klacht van klager ondersteunt. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder: de Procedure). Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen. Hoewel de Klachtencommissie heeft vernomen dat bij de Commissie Deetman meer meldingen bekend zijn aangaande aangeklaagde, is dit enkele feit onvoldoende om als steunbewijs te kunnen dienen.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht

niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 11 juni 2012 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, W.A.M.C. Mol en mr. F.A.A. Duynstee, leden, bijgestaan door mr. C.A. Murray, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus en aan klager verzonden.

Op grond van art. 21.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.